

den Maade haster med den direkte Skatte-
lovs Gennemførelse, og det saa meget min-
dre, som Provenuet af den først skal ind-
gaa i Statskassen i Finansaaret 1918—19.
Men jeg skal tilføje, at jeg kan godt for-
staa, at den højtærede Finansminister helst
vil have hele Samlingen bragt i Hus paa
en Gang; det indser jeg meget vel er na-
turtigt fra hans Standpunkt, og Rigsdagen
har vel ogsaa i de senere Aar faaet saa
megen Øvelse i Behandlingen af direkte
Skattelove, af Skat paa Formue og Ind-
tægter, at dette Lovforslag vel ikke behøver
at strande af Hensyn til den korte Tid.

Hvad de enkelte Skattelovforslag an-
gaar, skal jeg ikke gøre mange Bemærk-
ninger. I det store og hele kan jeg til-
træde Forslagene, som de foreligger, men
jeg vil dog ikke i dette Øjeblik fraskrive
mig Retten til at stille enkelte Ændrings-
forslag, som der jo nok kan blive Tid til
at stille, dersom de ellers findes rig-
tige, og der kan vindes fornøden Tilslut-
ning til dem. Jeg skal dog gøre et Par
Bemærkninger om Enkeltheder. Blandt an-
det skal jeg gøre opmærksom paa, at man
paa det forelagte Lovforslag om yderligere
Beskatning af Indtægt og Formue er fal-
det tilbage paa det gamle Krav om, at
der skal svares Skat af Skatten. Da vi i
Forsaaet behandlede Merindkomstskatten
og Tillægsskatten, blev vi enige om, at da
den ordinære Indkomst- og Formueskats
Beløb maa fradrages i den skattepligtige
Indtægt, og da Tillægsskatten var en mid-
lertidig Forhøjelse af den ordinære Ind-
komst- og Formueskat, var det naturligt,
at man ogsaa fik Lov til at fradrage denne
Skats Beløb ved Opgørelsen af sin skatte-
pligtige Indtægt Aaret efter; og jeg synes,
det vilde være rigtigst, at vi nu blev ved
den Overenskomst — tør jeg vel godt
kalde det —, som vi traf med Hensyn til
dette Spørgsmaal i Forsaaet. — Det For-
slag, vi nu behandler, angaar jo ogsaa en
midlertidig Forhøjelse af den ordinære
Indkomst- og Formueskat, og jeg synes
derfor, det er rigtigst, at man i den Hen-
seende ændrer Lovforslaget, saa de ved-
kommende faar Lov til at fradrage denne
Skats Beløb ved Opgørelsen af den skatte-
pligtige Indtægt Aaret efter. Der er i
denne Henseende stor Forskel paa Mer-
indkomstskatten og Tillægsskatten, men jeg

finder det ikke rigtigt ved denne Lejlighed
at spille det høje Tings Tid med at komme
ind paa en nærmere Paavisning af dette;
jeg haaber, vi alle kan blive enige om at
forandre den Bestemmelse, jeg nu har om-
talt. Skulde vi ikke blive det, eller skulde
der blive Strid om det, kan der altid blive
Tid nok til at søge at paavise, hvilken
Grund der er til at lade denne Skats Be-
løb i denne Henseende dele Kaar med den
ordinære Indkomst- og Formueskat frem-
for med Merindkomstskatten.

Bestemmelsen om Selvangivelse af
Formue paa det Lovforslag, som omhand-
ler dette Spørgsmaal, kan jeg afgjort bil-
lige. Jeg har tidligere gentagne Gange
udtalt mig i denne Retning, og jeg har
ikke siden skiftet Syn med Hensyn til
dette Forhold. Jeg tror, det er en hen-
sigtsmæssig Bestemmelse. Det kan være
meget vanskeligt for mange, særlig paa
Landet, at opgøre deres Indtægter, men
Formuen kan omtrent enhver opgøre i Lø-
bet af faa Minutter, og jeg tvivler ikke
om, at denne Bestemmelses Vedtagelse vil
medføre, at Formueskatten vil komme til
at give et større Beløb, end den hidtil har
givet. Det vil jo i Virkeligheden ogsaa
sige, at den vil bidrage til, at Formue-
skatten bliver lignet retfærdigere end hid-
til, og det er en Sag af overmaade stor
Betydning, at disse direkte Skatter, der jo
bliver større og større, bliver paalignet saa
retfærdigt som muligt, og at de ikke sær-
lig kommer til at gaa ud over de fromme
og de enfoldige. Men som Lovforslagets
§ 4 nu efter Vedtagelsen i Folketinget er
affattet — det gælder ikke den Affat-
telse, den havde, da den højtærede Mini-
ster forelagde Lovforslaget —, synes jeg,
at der i visse Tilfælde kan komme mindre
heldige Forhold frem. Men jeg finder det
ikke rigtigt at opholde det høje Ting med
nærmere at paavise dette i dette Øjeblik.

Endnu maa jeg med Hensyn til En-
keltheder sige, at Bestemmelsen i § 27 i
Tobaksskattelovforslaget er jeg meget be-
tænkelig ved. Det er Bestemmelsen om,
at der skal gives Erstatning til Tobaks-
arbejdere, der indtil Udgangen af 1918
maatte blive arbejdsløse som Følge af
denne Lov, bevislig som Følge af denne
Lov, som den højtærede Finansminister
gentagne Gange nu for et Øjeblik siden